

[Thoft]

læge, de har tillid til, ville vores begejstring være endnu større.

Der sker faktisk en rystende mængde ulykker i forsvaret, også ulykker med dødelig udgang, og jeg mener ikke, at hr. Bo Kristensen har ret, når han siger, at forslagsstillerne ikke anerkender, at der sker hændelige uheld. Bestemt gør de det. Hvor der er mange menesker samlet, sker der uheld, men forsvaret har en uheldshyppighed, som langt overstiger den, der gælder i den øvrige del af samfundet, og det er bl.a. – og det skal også være en bemærkning til hr. Svend Heiselberg – fordi forsvaret ikke overholder hviletidsreglerne, fordi dødtårne soldater får lov til at køre militære lastbiler ikke bare på de militære terræner, men også på de almindelige landeveje. Og er det sådan, at man mukker og ikke retter sig efter det, fordi man synes, at man er for træt, ja, så får man bollevagter, som det hedder i det sprog.

Jeg tror, at hvis arbejdsmiljøloven – så ufuldkommen den end er – fik indpas på den militære arbejdsplads, ville en række af disse alvorlige ulykker, vi ser, kunne undgås, herunder altså også dødsulykker.

En undersøgelse, som ganske vist ikke er offentliggjort, men som er foretaget af journalister ved Journalisthøjskolen i Århus, har vist, at der sker betydelig flere ulykker i forsvaret, end man normalt vil stå ved. Det, de unge mennesker havde undersøgt, var ulykker forårsaget af forsvarets køretøjer på de almindelige landeveje, og en række af disse ulykker er blevet indsyttet, sådan som det også hedder i bemærkningerne til forslaget, i militærrets hemmelighedskrammeri. Det svarer altså meget nøje til den nævnte rapport. De såkaldt mindre alvorlige eller nærved-ulykker, dem, hvor der ikke er meget voldsom personskade eller dødelig udgang, glemmer man, dem indrapperter man ikke, dem ser vi ikke noget til.

Vi har for ikke så længe siden fra forsvarsministeren fået en opgørelse over en række af disse ulykker, og jeg kunne konstatere, at en række af de ulykker, som de unge mennesker ved Journalisthøjskolen i Århus havde undersøgt, ikke var med.

Hvis jeg forstod arbejdsministeren ret, mener han, at der skal tilføres betydelige mand-skabs- og teknikerressourcer, hvis dette lovforslag skal gennemføres, og det er da så meget mere bekymrende, som at det så må stå

rigtig skidt til i forsvaret med overholdelsen af reglerne, når der skal tilføres meget betydelige ressourcer. Det synes jeg var en overordentlig urar oplysning.

Når man ser f.eks. på frømandskorpsets uddannelsesform, er det jo gentagne gange, også i forbindelse med dødsulykker, blevet udtalt, at skulle man kræve de allerede bestående regler overholdt, kunne man bure hele officerskorpset inde. Eller som auditøren udtrykte det i forbindelse med en drukneulykke – eller hvad man nu skal kalde det, når man bliver slået ihjel af et kanonslag under vandet – afslørede undersøgelsen i den forbindelse, at de uddannelsesforhold, der herskede ved frømandskorpset, var sådan, at man kunne kriminalisere hele dette elitekorps. Vi synes derfor i SF, at der bør ske en civilisering som den foreslåede af denne del af forsvaret.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Hr. Thoft gav udtryk for, at forsvaret havde en langt højere uheldshyppighed end andre, og det lød nærmest, som om forsvaret ingen hensyn tog. Jeg må bedrøve hr. Thoft med, at min opfattelse er den lige stik modsatte. Mit indtryk er, at til trods for, at man er involveret i færdselsuheld, og til trods for, at man flyver mange, mange miles i luften og kører mange, mange kilometer i det danske landskab med militære køretøjer, er det ganske pænt, hvad forsvaret kan præstere.

Det er også mit indtryk, at når vi taler om forsvaret, er det sådan, at man vil være nødt til også i fredstid at kræve præstationer af de unge mennesker, som ikke umiddelbart kan lægges i nogle bestemte rammer, som vi har det inden for arbejdsmiljøet. Det svarer i og for sig til, hvad vi kender til fra idrætsverdenen, hvor der f.eks. i femkamp eller syvkamp foretages præstationer, som på ingen måde kan lægges inden for 11-timers reglen. Jeg finder ærlig talt, at når man kommer med udtalelserne om, at der sker hyppige uheld inden for forsvaret, er der ikke taget højde for, hvor stor en arbejdsplads forsvaret er, og hvor tungt materiel der er tale om at forsvaret skal betjene.

Jeg synes, at den måde, man inden for forsvaret behandler uheldene på ved at efterrapportere og lave betjeningsvejledningerne